

עין משפט
נר מצוה
נז:

בו א ב ג ח ט י
מחל' שבת הלי' ה'
טוש"ע איז פאר שלש טעג
ח:
בו ד מתי פכית מחל'
שבת הלכה יא סנה
לארץ פאר טוש"ע איז פאר
שלש טעג:
בח ה (מתי) טס טוש"ע
טס טעף ג:
בט ו מתי טס טוש"ע טס
טעף ה:
וטוש"ע פאר טעג ו:

מחייא

מבחינת נאמן, דבר שנקרא "נאמן" (דף
 טו) שזהו דבר הולך מורחב והולך
 אמוראי דקאמרי לאו משולשן ממש
 סברי כרז הונא דלחייא דר רבי יוחנן
 להיות משולשן ממש ורב ספרא
 דקאמרי דא מפסקת דיגלת דהוא
 יותא מקמי' א' שלש שמע דא' לאו
 טפי שפיר עבדי והיונו כרז הונא
 ועוד אפי' לחייא דר רבי הא משני
 סופא דממתי' דקמי' לזו ע' אמה
 ושיריים ולזו ע' אמה ושיריים כר"מ
 והי מחלוקת ואח"כ קטח כר"מ:
 לדיוהי הוה הלכא כר"מ:

הא ליבא אמצעי לא תיובתא דרב
 חונא. וז"ל לחייא בר רב נמי
 קשה דהא זוקי סופא כר"מ ולא צעי
 למצעי וי"ל לדידיה איכא לפשר דכל
 סופא דכל כפרס אומא כדכנן וכל
 להשמיעו דעושים בדרגין הדבה זה
 אחר זה כל אחד חוץ ע' אמה
 וסויינים של חצירו יתשב הכל אחד
 כמו שזכרנו עושה אמצעי ששלקן
 להיות אחד:

אלא כל שאילי פטרי בוי, וכן נ"ב החיטות היינו בין החיטות לחמשתים ויש קמ"א ושלם ללפון וקמ"א ושלם ללפון כמו שפ"ה וזכ"ה משקלה נמי דק"ט פ"ד משולשן ממש יפרש נמי כי דבין חמשתים לחיטות קאמר ולא יקשה לרד הווא וי"ל דבמשולשן ממש אין שייך לפרש כי דלכ"כ ה"ל למתני כי ב' החיטות אלא הל"ל אם יש בין א' לזה קמ"א ושלם אבל כי לא יאירי במשולשן ממש לא מני למתני כי זה הוא בין שנים לחמשתים צניינין ונראה ללחייב דהחמשי' ש' צניינין ונראה ללחייב דה' צניינין ונ"ל ללא משולשן ממש דהי' משולשן ממש קאמר אחי' נקט בין שנים החיטות קמ"א אמה ושלם וכולל אירי שמכאן ומכאן צנה אלא הל"ל אם יש בין א' לזה ע"י

אמה ושיירים ואם כן דמורה חיה
מאלן דהלכה ככר כוונת: **הרמב**
לני תאמצי הקסם אין מוודקין לה
מלי בענין זה כללנו במהמס בשקטס
לדא אחר דאם הוי הימר למורה מסס
מלי לביח דרשין אין תאמציס כלל
מלי מסס אלפסיס ודוקא לתלמוד לא
ו זילן דרך חילונה האחרת שמועד
ו"יג בני ראש קסמ האחד שגאל
דאמר מלי מוודקין להס אלפסיס
דאמר קסמ יומר תאמציס כמו בין
מאליס דאניי לעממיס דאמר כוונת
מלי דאוקומנא דליבא אלל אלפסיס
בני הפסא ואלל אלפסיס

א. נראה ל"ל חזקתו וכן
שלשה ספרים וכו'.

:12

סוסה (דף 3:) בית שאין בו ד' אמות על ד' אמות אין עושין אותו
 עיבור בין ב' עירות ק"ק מאי נפקא מינה מאותו בית דכלא"י נותנין
 קרפף לעיר ואי משום שע"י הבית יוכל ללכת יותר א"כ מה היה לו
 להוציאו ב' עירות אלא הל"ל אין עושין אותו עיבור לעיר ואומר רשב"ם

דגרסין הסס אין עושין אלו עיבור
לעיר ועי"ל דנקט ב' עיריות משום
דלו גרילות לעשות בורגנין ללכת
מזו לזו כשמוקדשין יותר מד' אלפים
שאין יכולין ללכ' ע"י עירוב ואורית
הלכה כרב הונא דלמך ודקמין
וקרפף לו דגדלו היה צחכמה וצפנין
ממיה בר דוטרס מניה טובא
כדמוכח בסוף פרק יש בערמין (דף
טז:) שהיה רב הונא מופיחו והיהו
אמוראי דקאמרי לזא משולשין ממם
סביב כרב הונא ללחיי' בר רבי יוחנן
לחיות משולשין ממם ורב ספרא
דקאמר הא מפסקת דיגלת דהוה
יותר מקמ"א ושלים משמע דזו לזו
עפי ספיר צנדי וחייתו כרב הונא
ועד אפי' נעמי בר רב אבהי
סיפא דמתני' דקתינו לזו ע' אמה
ושתיים ולזו ע' אמה ושתים כרימ'
וכי' מחולקת ואח"כ קס"ס וא"כ
(לדעיה הוה הלכה כרימ'):

הא ליבא אמצעי לא תיזכר דרב הונא. וז"ל לחייא בר רב נמי קשה דהא לוקי סופא כר"מ ולא צני אמלעו ו"ל דלדידיה ליכא לפרש דהא סופא דג' כפרס אחת כרגון וזכר להשמיעו דעוסיס דורגין הרבה זה אחר זה כל אחד תוך ע' אמה ושתיים של תניירו יתחשב הכל אחד כמו שזכר עושה אמלעי שלשתן להיות אחד:

אלא כל שאינו מביא בו, וכן ב' החיטות היינו בין החטות לחמשה יום קמ"ח ועלם ללפן וקמ"ח ועלם ללפן כמו שפ"ה וז"ל ומעיקרם נמי דקא ע"ד משולשן ממש יפרש נמי כן דבין אמצעית לחטות קאמר ולא יקשה לרב הוה וי"ל דמשולשן ממש אין שייך לפרש כן ד"כ לא ה"ל לתנן בין ב' החטות אלא היל"ל אם יש בין זה לזה קמ"ח ועלם אבל כ' לא חייב משולשן ממש לא לתני אפס בין זה לזה היה שאין האמצעי שנים ביניהם וזו נראה לדחייא רב דב נמי ז"ל כללו משולשן ממש דאי משולשן ממש קאמר אחאי נקט בין שנים החטות קמ"ח אמה ועלם וכולל אירי שמכאן ומכאן צנח אמת היל"ל אם יש בין זה לזה ע'

אמה ושיירים ואם כן לדמותה חייב בר רב למסקהו וז' אין ראיה
מאלו הדגים כרב הוזה: **הרמ** יבא פטרי' מ"ה. פי' הם
נני אמצעי הקסם אין מורדין להם היו היתר וליכא לי' חומר
בני געני וז' כאלו בתיבה שקשקש תמוזים ביתר דל"י מפקדין
לגד אחר דאם היו היתר למורה מפקדין ומעבר וז' לא אמרין
מלי ליתור ראשין בין אמצעיתם כאלו ומעדין בין החיטות למוד
הם משם אלפים ודוקא לחיטות דלמרי מלי כשכאין בין חיטות
וז' לילך דרך חיטות האחרת שמורדין לכל אחת מפתח חברה
וז' בין ראש קשה האחד שבו לילך לגד ראש הקשה האחר
דלמרי מלי ומורדין להם אלפים האחרת הקשה האחר אפילו י'
יתר קשה יותר מאלפים כמו בין אמצעית לחיטות דהכא דלא
מאלפים דאבי לעומים האחר כוונתו דרגא בריה דרגא בר רב
מלי דאוקימנא דליכא אלף אלפים בין האמצעית לחיטות ועוד
בין השבט ואלו הדיו הכא אלף היה אמצעית דגדוה

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

הא מני ר"מ היא. הך קיפא קתמא היא ולאו מסקא דמלתא דרבנן
היא: ואי מהא. מסיפא דמיירי בשתי עיירות ההם הוא דקאמר ר"מ
דאף על גב דליכא קרפא לכל חדא אמרי' חדא היא: משום דדיקא
שמישייהו. דהואיל וקרוצות אין להן נוי העיר בב' קרפיות

עד לזריח ט"ו הלך עשה קרפף
את שמיון להיות אחת. אבל חזק דלג
מיעקב תשמישתו שאין עיר אחת
קטנה לה ויש לה ארץ הרבה:
אמא לא. יתייב לה קרפף כלל
קמ"י: טעמא לזריח אמש. הכשח
אין עיר עיר זלג קרפף אחד:
כל מושלשין ממש. כשרה אחת אחת
שליש עומד מרחוק כנגד בין שני
החציות: כל שאלו מטייל אמש
בימים. כלומר דקמני ממתינות
אם יש בין ב' החציות קמ"א לא
דקס"ד מעיקרב שאין ביניהן יותר
אלה מתינתן דמחקי מהדרי טובא
וה"ק אם יש ארץ בין ב' החציות
כדי להתמלאות אמשיו וליעמוד ארץ
השאר בין אמשיו ולחציות מכלן
ומכלן על קמ"א לנאן ומאה וארבעים
ואחת לנאן דהיינו ב' קרפפיות לשנין
רואין כליל הוא נתון ביניהן והרי
כילו אחת והיכל אחת מכל ליל

ד'קן אמת מחברותיה מודד מחומות
חברתה אצל אס רבה חזיר יותר
מכאן לא אמרין ר'ואין: וכמה יפה.
ר'הוק אמרני מהן ד'אמרין ר'ואין:
אלוים. ה'ואיל ויכול לבא מנו לו
כלל עירובי אמר' ר'ואין: והא אס
הוא ד'אמר. עליל (דף נה:) ב'י
עיר ש'עשירי בקשת ד'אפילו יס בין
עיר לקשת יותר מאלפים הרי ה'י
אמת ומתקבץ לו מן היסר: א'יבא

קשת אם יש בין ב' אלפים אמה מודדין מודדין לה מן הקשת הזה מלי הכא איכא טפרא לרבא הרי בין ג' תוחמו מהאי גיסא דארדשיר משחינן גיסא דאקיסטפון הא יתר ממאה וארבעים ליה הנך ט' אטממהא מ' בע' אמה ושיריים: אמה חבבל של ג' אמה לא ימדוד אלא כנגד ג' אמה או לגרר מבליעו מבליעו וחורר למדתו ובלבד

בחבל אחד: **לגדר**: חומת אבנים שנפלה ועשה גל גבוה ומשופע ובני אדם מהלכין עליו: ו**חור** **למדור**: בגמלה [ות] מפרס למדקמי חור למדור משמע שאם היה רוחצו כנגד העיר יותר מחמתם ואינו יכול להצליעו בחבל ונחלה מרששו שלא כנגד העיר יכול להצליעו הולך ומצליעו שם ומודד והולך שם משפחו והלאה עד כנגד מקום שכלה בו שם רוחב הגיא כנגד העיר וחור למדור כנגד העיר ומשלים למדור מחומות:

בין שני ראשי הקשת יותר מארבע אלפים ונולדו שלא יהא בין אלף עד אלפים ועי"ל דהם לא חמרי' מלי כיון דליכא יותר הונו מחצברא וביחור מאלפים לא חמרינן מלי הכא איכא למימר לו דהם לא יכיר למימר מלי כיון דחמרינן שיתר אין יכול להחזיק מער מן הארץ שבו י' המיטות לדיבא חמרינן מלי:

171

מסורת הש"ס

(א) נבקר"ד רכא וכו"י רב
אדא, (ב) ולעיל נה, (ג)
(ג) וסס, (ד) נפי יריכות של
חומה ערוך, (ה) וירושל' ל"ג
הגיע להר מבלישו וחרר
למדתו, (ו) כזה.

(ו) ב"ס"ר : כחצ"ע, (ח) [לקמן]

מוסף רשי

[illegible]